

וּבְגִין לְשִׁיזְבָא קִדְשָא בְרִיךְ הוּא גּוֹפִיֵהוּן דְיִשְׂרָאֵל מְנַהוּן וּנְפִשְׁהוּן. מְנִי, לְקָרַב קְרַבְנִין דְבַעֲרִין וְגוֹפִין בְּאַתְרֵיהוּ, לְקַיִים (משלי כה) אִם רָעַב שׁוֹנֵאֲדָה הָאֲכִילֵהוּ לֶחֶם וְאִם צָמָא הִשְׁקֵהוּ מַיִם. אֲבָל קִדְשָא בְרִיךְ הוּא, לֹא נָטִיל אֱלֹא רְעוּתָא דְלִבָּא, וּתְבִירוּ דִילֵיה (דאיהוּ יִשְׂרָאֵל). הִדָּא הוּא דְכְתִיב, (תהלים נא) זָבַחַי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבְּרָה לֵב נִשְׁבֵּר וּנְדָפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה. פְּגוּנָא דְכָלִי חָרַס, דְאַתְמַר בְּהוּן נִשְׁבְּרוּ נִטְהֵרוּ.

בְּחֵנָא מוּחָא. לְוֵי לִבָּא. גּוֹפָא יִשְׂרָאֵל. וְאַתְמַר בְּהוּן, כְּהֵנִים בַּעֲבוּדְתֵם, וּלְוִיִם בְּדוּכְנֵם, וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדֵם. וְאִי כְבֹד בְּעֵי לְקַרְבָּא לְגַבֵי דְלִבָּא, חֲלַבֵיה דְאֵינֻן מְסֻאֲבִין, אִיהוּ לֹא נָטִיל. אֱלֹא שְׁמַנּוּ דְחֲלָב טְהוֹר. פְּגוּנָא דְאִית בְּגוֹפָא, חֲלָב טְהוֹר וְחֲלָב טְמֵא, דֵם צָלִיל בְּלֹא פְסוּלָת, וְדֵם עָכוּר בְּפְסוּלָת. וְעַרְקִין דְלִבָּא, חֲטִילִין קְדִישִׁין. וְעַרְקִין דְכְבֹד, חֲטִילִין מְסֻאֲבִין. אוּף הֵכִי אֵינֻן מְשַׁרְיִין דְיִצְרַר הָרַע, וּמְשַׁרְיִין דְיִצְרַר הַטוֹב. אֵלִין מְמַנְן עַל עַרְקִין דְלִבָּא, וְאֵלִין מְמַנְן עַל עַרְקִין דְכְבֹדָא. אוּף הֵכִי תְרֵי אוּמֵי, יִשְׂרָאֵל, וְאוּמִין דְעַלְמָא עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת.

אָמַר לֵיה רַעֲיָא מְהֵימְנָא, שְׁפִיר קָא אַמְרַת בְּכֻלָּא, אֲבָל אֲפִילוּ יִשְׂרָאֵל לֹא כִלְהוּ שׁוּין, דְאִית בְּהוּן בְּנֵי מַלְכוּת, מְסֻטְרָא דְמַלְכוּת קְדִישָא, בְּלִילָא מַעֲשֵׁר סְפִירָאן, וּמִכָּל הַוְרִיין וְכַנּוּיִין. וְאִית מְנַהוּן עַבְדִין, מְסֻטְרָא דְעַבְד, דְאִיהוּ (בראשית כד) עַבְדוֹ זֶקֶן בֵּיתוֹ. וְאִית מְנַהוּן כְּבַעֲרִין, וְאַתְמַר בְּהוּן, (יחזקאל לד) וְאַתֶּן צֹאנֵי צֹאן מְרֻעִיתִי אֲדָם אַתֶּם. וְאֵינֻן דִּדְמִיין לְעֵנָא, קִדְשָא בְרִיךְ הוּא מְנִי לְקַרְבָּא בַעֲרִין בְּאַתְרֵיהוּ, לְכַפְרָא עֲלֵיהוּ. וְאֵינֻן דִּדְמִיין לְמַלְאָכִין, קְרַבְנִין דְלֵהוּן אֵינֻן עוֹבְדִין טְבִין, דְמְמַנְן עֲלֵיהוּ מַלְאָכִים, דְמַקְרִיבִין לְקוּדְשָא בְרִיךְ הוּא בְּאַתְרֵיהוּ.

וְאוּתֵם שְׂדוּמִים לְמַלְאָכִים, קְרַבְנֵם שְׁלֵהֵם הֵם מַעֲשִׂים טוֹבִים שְׁמַמְנִים עֲלֵיהֶם מַלְאָכִים שְׁמַקְרִיבִים לְקוּדְשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמַקּוּמָם.

וּבְרִי לְהַצִּיל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת גּוֹפֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל מֵהֶם וְאֶת נַפְשוֹתֵם, מִנְּהָ לְהַקְרִיב קְרַבְנֵי שֶׁל בְּהֵמוֹת וְגוֹפִים בְּמַקּוּמָם, לְקַיִים (משלי כה) אִם רָעַב שׁוֹנֵאֲדָה הָאֲכִילֵהוּ לֶחֶם וְאִם צָמָא הִשְׁקֵהוּ מַיִם. אֲבָל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא לֹקַח כִּי אִם אֶת רְצוֹן הַלֵּב וּשְׁבִירוֹ (שְׁחָא יִשְׂרָאֵל), זְהוּ שְׁכַתוּב (תהלים נא) זָבַחַי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבְּרָה לֵב נִשְׁבֵּר וּנְדָפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה. כְּמוֹ כְּלֵי חָרַס שְׁנֵאמַר בְּהֵם נִשְׁבְּרוּ נִטְהֵרוּ.

בְּהֵן מַח. לְוֵי לֵב. יִשְׂרָאֵל גּוֹף. וְנֵאמַר בְּהֵם, כְּהֵנִים בַּעֲבוּדְתֵם. וּלְוִיִם בְּדוּכְנֵם וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדֵם. וְאִם צְרִיךְ לְהַקְרִיב כְּבֹד לֵלֵב, חֲלָבוֹ שֶׁל אוֹתָם טְמֵאִים, הוּא לֹא לֹקַח. אֱלֹא שְׁמַנּוּ שֶׁל חֲלָב טְהוֹר. כְּמוֹ שֵׁשׁ בְּגוּף חֲלָב טְהוֹר וְחֲלָב טְמֵא, דֵם צָלוּל בְּלֵי פְסוּלָת וְדֵם עָכוּר בְּפְסוּלָת. וְעוֹרְקֵי הַלֵּב חֲטִילוֹת קְדוּשִׁים, וְעוֹרְקֵי הַכְּבֹד חֲטִילוֹת טְמֵאִים. גַּם כִּף הֵם מְחַנּוֹת הַיִּצְרַר הָרַע וּמְחַנּוֹת הַיִּצְרַר הַטוֹב. אֵלוֹ מְמַנִּים עַל עוֹרְקֵי הַלֵּב, וְאֵלוֹ מְמַנִּים עַל עוֹרְקֵי הַכְּבֹד. גַּם כִּף שְׁתֵּי אַמּוֹת, יִשְׂרָאֵל וְאַמּוֹת הָעוֹלָם עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת.

אָמַר לוֹ רוּעָה הִנְאַמְן, יִפֶּה אַמְרַת בְּכָל, אֲבָל אֲפִילוּ יִשְׂרָאֵל לֹא כָלֵם שׁוּיִם, שֵׁשׁ בְּהֵם בְּנֵי מַלְכוּת מַצַּד מַלְכוּת הַקְדוּשָׁה, כְּלוּלָה מַעֲשֵׁר סְפִירוֹת וּמִכָּל הַוְיּוֹת וְכַנּוּיִים. וְיֵשׁ מֵהֶם עַבְדִים מַצַּד שֶׁל עַבְד, שֶׁהוּא (בראשית כד) עַבְדוֹ זֶקֶן בֵּיתוֹ. וְיֵשׁ מֵהֶם כְּבַהֲמוֹת, וְנֵאמַר בְּהֵם (יחזקאל לד) וְאַתֶּן צֹאנֵי צֹאן מְרֻעִיתִי אֲדָם אַתֶּם. וְאוּתֵם שְׂדוּמִים לְצֹאן, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צְנִיָּה לְהַקְרִיב בְּהֵמוֹת בְּמַקּוּמָם לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם. וְאוּתֵם שְׂדוּמִים לְמַלְאָכִים, קְרַבְנֵם שְׁלֵהֵם הֵם מַעֲשִׂים טוֹבִים שְׁמַמְנִים עֲלֵיהֶם מַלְאָכִים שְׁמַקְרִיבִים לְקוּדְשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמַקּוּמָם.

ואיננו דהוּוּ בְּנִין לַיהוָה, הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (דברים יד) בְּנִים אַתֶּם לִי אֱלֹהֵיכֶם. בְּחֻבִּין דְּלֵהוֹן מִתְּפָרְדִּי אַתְּוֹן, וְתִקְוֹנָא (כ"א דְּלֵהוֹן הוּא אוּרִייתָא), הוּא דְּלֵהוֹי אוּרִייתָא דְּאִיהוּ שֵׁם יְהוָה, לְקַרְבָּא אַתְּוֹן, י' בַּה', ו' בַּה', בְּקַרְבְּנָא דְּלֵהוֹן.

הַרְי בְּכָל קַרְבְּנִין, בִּין דְּבַעֲרִי, בִּין דְּמִלְאָכִין דְּמַמְנָן עַל פְּקוּדִין, בִּין בְּמִלְכוּתָא, בִּין בְּשִׁמְיָה. כְּלָא צְרִיף לְקַרְבָּא לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא (דְּאוּרִייתָא דְּלֵיחָה) בְּאַתְּוֹן קְדִישִׁין. וְאִיהוּ רְכִיב בְּאַרְבַּע חִיּוֹן דְּמִלְאָכִים. וְאִיהוּ רְכִיב בְּאַרְבַּע יְסוּדִין, דְּמִנְהוֹן אַתְּבְּרִיאוּ אַרְבַּע חִיּוֹן טְבַעֲיִים. וְאִיהוּ הוּא דְּמִקְרַב מִזָּא בְּאִשָּׁא, וְרוּחָא בְּעַפְרָא. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (איוב כה) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו. וְאוֹף הָכִי הוּא מִקְרַב מִיכָאֵל דְּאִיהוּ מִים שְׁכֻלִים, עִם גְּבְרִיאֵל. דְּהוּא אִשׁ שְׁכֻלִי. וְאִיהוּ מִקְרַב אוּרִיאֵל, דְּאִיהוּ אֲוִיר. דְּהִינְנוּ רוּחַ שְׁכֻלִי, עִם רְפָאֵל, דְּאִיהוּ אֲפֹר, דְּהִינְנוּ עֶפֶר שְׁכֻלִית. דְּמִיד דְּאַסְתֵּלַק קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא מִבִּינֵיהוּ, לִית בְּהוֹן חִילָא.

וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב בְּכָל קַרְבְּנִין לַיהוָה, וְאִיף אֲמַרְנָא דְּאִית פְּרוּדָא בְּאַתְּוֹן. אָלָא הָאִי אַתְּמַר, בְּדַרְגִּין דְּאַתְּבְּרִיאוּ וְאַתְּקְרִיאוּ בְּשִׁמְיָה. וְלָא דְּאִינוּן אִיהוּ מִמֶּשׁ. הֲדָא הוּא דְכְתִיב, (ישעיה מג) כָּל הַנְּקָרָא בְּשִׁמִּי וְלִכְבוּדִי בְּרֵאתִיו יִצְרָתִיו אֶף עֲשִׂיתִיו. דְּאִית אַתְּוֹן דִּיהוּ"ה בְּאַצִּילוֹת, דְּלִית בְּהוֹן פְּרוּדָא וְהַפְּסָקָה, דְּאִינוּן כְּמַבּוּעִין לְגַבְיֵיהוּ, דְּאַשְׁקִיין לְאִילָנִין. וּבְגִין אֵלִין דְּאַתְּבְּרִיאוּ, אֲדַמְיִין י' לְרִישָׁא, ו' לְגוּפָא, ה' ה' לְעֶשֶׂר אֲצַבְעָאן.

אַבְּל עֲלוֹת הַעֲלוֹת עַל כְּלָא, דְּאַתְּקְרִי יְהוָה, אַתְּמַר בֵּיה, (ישעיה מ) וְאֵל מִי תְדַמְיוּנִי וְאַשׁוּהָ יֹאמַר קְדוֹשׁ. (ישעיה מ) וְאֵל מִי תְדַמְיוּן אֵל וּמָה דְּמוֹת תַּעֲרֹכוּ לוֹ. (מלאכי ג) אֲנִי יְיָ לֹא שְׁנִיתִי. לֹא מָטִי בֵּיה חוּבִין לְאַפְרָשָׁא אַתְּוִי, י' מַה', ו' מַה', דְּלִית בֵּיה פְּרוּדָא. וְעֲלִיָּה אַתְּמַר, (תהלים ה) לֹא יִגְוֹרֶף רַע. אִיהוּ שְׁלִיט עַל כְּלָא, וְלִית מָאן דְּשְׁלִיט בֵּיה. אִיהוּ תְּפִיס בְּכָלָא, וְלִית מָאן דְּתְּפִיס בֵּיה. וְאִיהוּ

וְאוֹתָם שֶׁהִיוּ בְּנִים לֵה', זְהוּ שְׁפָתוֹב (דברים י) בְּנִים אַתֶּם לֵה' אֱלֹהֵיכֶם, בְּחֻטְאֵיהֶם מִתְּפָרְדוֹת הָאוֹתִיּוֹת, וְהַתְּקוּן (שְׁלָחָם הוּא הַתּוֹרָה) הוּא שְׁתַּהֲיָה תּוֹרָה, שֶׁהוּא שֵׁם יְהוָה, לְקַרְבָּא אֶת הָאוֹתִיּוֹת, י' בַּה', ו' בַּה', בְּקַרְבְּנוֹתֵיהֶם.

הַרְי בְּכָל הַקְּרַבְנוֹת - בִּין שֶׁל בְּהֵמוֹת, בִּין שֶׁל מִלְאָכִים שְׁמֵמִים עַל מְצוּוֹת, בִּין בְּמִלְכוּת, בִּין בְּשִׁמּוֹ - הַכָּל צְרִיף לְהַקְרִיב לְקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (שְׁתוֹרָתוֹ) בְּאוֹתִיּוֹת קְדוֹשׁוֹת, וְהוּא רוּכְבַּ בְּאַרְבַּע חִיּוֹת שֶׁל הַמִּלְאָכִים, וְהוּא רוּכְבַּ בְּאַרְבַּעַה יְסוּדוֹת, שְׁמֵהֶם נִבְרְאוּ אַרְבַּע חִיּוֹת טְבַעֲיִוֹת. וְהוּא הוּא שְׁמִקְרַב מִים לְאִשׁ, וְרוּחַ לְעֶפֶר. זְהוּ שְׁפָתוֹב (איוב כה) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו. וְגַם כִּי הוּא מִקְרַב אֶת מִיכָאֵל, שֶׁהוּא מִים שְׁכֻלִים, עִם גְּבְרִיאֵל, שֶׁהוּא אִשׁ שְׁכֻלִי. וְהוּא מִקְרַב אֶת אוּרִיאֵל, שֶׁהוּא אֲוִיר, שֶׁהִנְנוּ רוּחַ שְׁכֻלִי, עִם רְפָאֵל, שֶׁהוּא אֲפֹר, שֶׁהִנְנוּ עֶפֶר שְׁכֻלִית. שְׁמִיד שְׁמִסְתֵּלַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבִּינֵיהֶם, אִין בְּהֶם כַּח.

וְאִם תֹּאמַר, הַרְי כְּתוּב בְּכָל הַקְּרַבְנוֹת לַיהוָה, וְאִיף אֲמַרְנוּ שִׁישׁ פְּרוּד בְּאוֹתִיּוֹת? אָלָא זֶה נֹאמַר בְּדַרְגוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ וְנִקְרְאוּ בְּשִׁמּוֹ, וְלֹא שֶׁהֶם הוּא מִמֶּשׁ. זְהוּ שְׁפָתוֹב (ישעיה מג) כָּל הַנְּקָרָא בְּשִׁמִּי וְלִכְבוּדִי בְּרֵאתִיו יִצְרָתִיו אֶף עֲשִׂיתִיו. שִׁישׁ אוֹתִיּוֹת שֶׁל יְהוָה בְּאַצִּילוֹת, שְׁאִין בְּהֵן פְּרוּד וְהַפְּסָקָה, שֶׁהֵן כְּמוֹ מַבּוּעִין אֲלֵיהֶם שְׁמֵשְׁקִים אֶת הָאִילָנוֹת. וּמִשׁוּם אֵלָּה שֶׁנִּבְרְאוּ מִתְּדַמִּים י' לְרֵאשׁ, ו' לְגוּף, ה' ה' לְעֶשֶׂר אֲצַבְעוֹת.

אַבְּל עֲלֵת הַעֲלוֹת עַל הַכָּל, שְׁנִקְרָא יְהוָה, נֹאמַר בּוֹ (שם מ) וְאֵל מִי תְדַמְיוּנִי וְאַשׁוּהָ יֹאמַר קְדוֹשׁ. (שם) וְאֵל מִי תְדַמְיוּן אֵל וּמָה דְּמוֹת תַּעֲרֹכוּ לוֹ. (מלאכי ג) אֲנִי ה' לֹא שְׁנִיתִי. לֹא מַגִּיעַ אֵלָיו חֲטָאִים לְהַפְרִיד אוֹתִיּוֹתָיו - י' מַה', ו' מַה'. שְׁאִין בְּהֶם פְּרוּד. וְעֲלִיו נֹאמַר (תהלים ה) לֹא יִגְרֹף רַע. הוּא

לא אתקרי יהו"ה, ובכל שמקון, אלא באתפשטות נהוריה
עליהו. וכד אסתליק מנייהו, לית ליה מגרמיה שם כלל
מנהון. (קהלת ז) עמוק עמוק מי ימצאנו.

לית נהורא יכיל לאסתפל לא ביה, דלא אתחשבת. אפילו
כתר עליון, דאיהו נהוריה תקיף על כל דרגין, ועל
כל חילי שמיא, עלאין ותתאין, אתמר עליה, (תהלים יח)
ישת חשף סתרו. ועל חכמה ובינה, (תהלים צו) ענן וערפל
סביביו. כל שפן שאר ספיראן. כל שפן חיון. כל שפן
יסודין, דאינון מתים. איהו סובב על כל עלמין, ולית
סובב לון לכל סטרא, עילא ותתא, ולארבע סטרין, בר
מניה. ולית מאן דנפיק מרשותיה לבר. איהו ממלא כל
עלמין. ולית (פ"א אלהא וכו' לון בר מיניה) אוחרא ממלא לון.
איהו מחיה לון ולית עליה אלהא אחרא, למיהב ליה
חיים. הדא הוא דכתיב, (נחמיה ט) ואפה מחיה את
פולם. ובגיניה אמר דניאל, (דניאל ד) וכל דארי ארעא כלא
חשיבין וכמצפנייה עביד בחיל שמיא. איהו מקשר ומיחד
זינא לזיניה, עילא ותתא. ולית קורבא להו בד' יסודין,
אלא קדשא בריף הוא כד איהו בינייהו.

מיד דחבו, אליו דאתקריאו בנים אתם ליהוה אלקיכם,
אסתלק מן אתוון, אשתארו בפרודא. ומאי תקונייה,
לקרבא אתוון בקודשא בריף הוא, י' בה', ו' בה'. אוף
הכי אינון עבדין דיליה, מסטרא דחיון. בחובין דלהון
גרמו ליה, לאסתלקא מנהון. מאי תקנתא דלהון. לנחתא
קדשא בריף הוא עליהו, לקרבא לון. אוף הכי אינון
דהו מארבע יסודין, דאינון עאנא דקודשא בריף הוא,
דגרמו לסלקא קדשא בריף הוא מינייהו. מאי תקנה.
לקרבא לון לקודשא בריף הוא.

ובגין דא בכלהו מגי, קרבן ליהוה, את קרבני לחמי
לאשי. אוף את הפכש אחד תעשה בבקר ואת
הפכש השני תעשה בין הערבים. וכתוב (ולקחת) (ויקרא ה)
שתי תורים או שני בני יונה, כל זינא אזיל לזיניה.
וקודשא בריף הוא מקרב כלא באתר דא, איהו

שולט על הכל, ואין מי ששולט
בו. הוא תופס את הכל, ואין מי
שתופס בו. והוא לא נקרא
יהו"ה, ובכל השמות, אלא
בהתפשטות אורו עליהם.
וכשמסתלק מהם, אין לו מעצמו
שם כלל מהם. עמק עמק מי
ימצאנו?

אין אור יכול להסתכל בו, שלא
נחשף. אפילו פתר עליון, שאורו
חזק על כל הדרגות ועל כל
חילות השמים, עליונים
ותחתונים, נאמר עליו (שם יח) ישת
חשף סתרו. ועל חכמה ובינה -
(שם צו) ענן וערפל סביביו. כל שפן
שאר הספירות, כל שפן החיות,
כל שפן יסודות, שהם מתים. הוא
סובב על כל העולמות, ואין
סובב אותם לכל צד, למעלה
ולמטה ולארבעה צדדים, פרט
לו. ואין מי שיוצא מרשותו
החוצה. הוא ממלא כל
העולמות, ואין (אלוה וכו' להם חוץ
מפניו) אחר שממלא אותם.

הוא מחיה אותם, ואין אלוה אחר
עליו לתת לו חיים. זהו שכתוב
(נחמיה ט) ואפה מחיה את כלם.
ובגללו אמר דניאל, (דניאל ד) וכל
דברי הארץ כאינם חשוכים,
וכרצונו עושה בחיל השמים.
הוא מקשר ומיחד מין למינו,
למעלה ולמטה, ואין קרבה להם
בארבעה יסודות, רק הקדוש
ברוך הוא כשהוא ביניהם.

מיד שחטאו, אלו שנקראו בנים
אתם לה' אלהיכם, הסתלק מן
האותיות, ונשארו בפרוד. ומה
תקונו? לקרב אותיות בקדוש -
ברוך הוא - י' בה', ו' בה'. גם
כף הם עבדים שלו מצד החיות,
בחטאייהם גרמו לו להסתלק
מהם. מה תקנתם? להוריד את

עלת על כלא, דלית אלהא

הקדוש ילקונו הוא בעליהם למקרב אותם. גם כף אלו שהיו מארבעה יסודות, שהם צאנו של הקדוש ברוך הוא, שגרמו לסלק את הקדוש ברוך הוא מהם, מה הפקנה? לקרבם לקדוש-ברוך-הוא.

ולכן בכלם צוה: קרבן לה', את קרבני לחמי לאשי. גם, את הפכש אחד תעשה בבקר ואת הפכש השני תעשה בין הערבים. וכתוב (ולקחת) שתי תרים או שני בני יונה. כל מין הולך למינו. והקדוש ברוך הוא מקרב הכל במקום זה, הוא עלת הכל, שאין אלוה פרט לו, ואין מי שיכול לקרב חילות פרט לו.

אבר חילות אמות עובדי עובדי כוכבים ומזלות, הם מצד הפרוד. אוי למי שגורם בחטאי להעלות אותיות וחיות ויסודות, שמיד מסתלק הקדוש ברוך הוא משראל, ויכנסו ביניהם אמות עובדי עבודת כוכבים ומזלות, שאין להם קרבה לקדוש-ברוך-הוא, שאין קרבתו בחוץ לארץ. ולכן פשוה רבותינו, הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה. באותו זמן שאמר דברים הללו, ירדו כל האותיות הקדושות וחיות קדושות וארבעה יסודות אליו, וברכו אותו ואמרו: על ידך, רועה הנאמן, ירד עלינו הקדוש ברוך הוא, ומתקרבים מין למינו. ברוך

אתה לקדוש-ברוך-הוא בארבעה יסודות. כעת התברר הכל על בריו. (עד כאן רעיא מהימנא).

פתח ואמר, (תהלים לו) בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה. בטח בה', כראוי. ועשה טוב, תקון של ברית הקדש, שתתקן אותה ותשמר אותה כראוי. ואם תעשה את זה, אתה תהיה כאן בארץ, ואותה האמונה שלמעלה תזון ממך ותתפרנס ממך.

ועוד, (מתקן אותו ושומר עליו. שכן ארץ - ארץ קדושה עליונה. ארץ החיים, שהארץ היא תשרה בטוב ההוא. ורעה אמונה - אותה האמונה שלמעלה תהיה נזונית ומתפרנסת ממנו על ידך. ואם תעשה זה) תתענג על ה' ויתן לך משאלת לבך - כל זה מתקן בתקון הברית. כיון שהפקנה הברית, התקן הכל. פנחס, משום שקנא על ברית זו, זכה לכל. ולא עוד, אלא שהגן על כל ישראל, וכו' התקיים והתענג על ה'. שהרי עלה והתקשר

בר מגיה. ולית מאן דיכיל לקרבא אבל חילין דאומין עובדי עבודת פוכבים ומזלות, אינון מסטרא דפרודא. ווי למאן דגרים בחובוי, לאעלא אתנון וחינון ויסודין. דמיד אסתלק קדשא בריך הוא משראל. וייעלון אומין עובדי עבודת פוכבים ומזלות ביניהו. לית לון קריבות בקודשא בריך הוא, דלית קורבנין בחוזה לארץ. ויגין דא אוקמוה רבנן, הדר בחוזה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה. בההוא זמנא דאמר מלין אליו, נחתו כל אתנון קדישין, וחינון קדישין, וד' יסודין, לגביה, וברכו ליה ואמרו, על ידך רעיא מהימנא, נחית עלן קדשא בריך הוא, ומתקרבין זינא (דף רכ"ה ע"ב) לזיניה, בריך אנת לקודשא בריך הוא, בארבע יסודין. כען אתבריר פלא על ברייה. (ע"כ רעיא מהימנא).

פתח ואמר, (תהלים לא) בטח ביי ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה. בטח ביי, כדקא יאות. ועשה טוב, תקוונא דברית קדישא. דתהא מתקן ליה, ונטיר ליה כדקא יאות. ואי תעביד דא, אנת תהא הכא בארעא, ויתזן מנה, ויתפרנס מנה, והיא אמונה דלעילא.

ותו, (ס"א מתקן ליה ונטיר ליה. שכן ארץ ארץ קדישא עלאה ארץ החיים דתהא ארץ תשרי בהוא טוב. ורעה אמונה תהא אמונה דלעילא ויתון ויתפרנס מניה על ידך. ואי תעביד דא) תתענג על יי ויתן לך משאלות לבך. כל דא אתתקנת בתקוונא דברית. כיון דאתקנת ברית, אתקן פלא. פנחס בגין דקני על ברית דא, זכה לכלא. ולא עוד